

at foranstalte dette Havneanlæg, saa at det altfaa skal skee ved private Kræfter, og at det vil lykkes ad den Veie at tilveiebringe de fornødne Pengemidler, troer jeg ikke er sandsynligt. Det stiller sig saaledes for mig som meget rimeligt, at der for det Første ikke er Tale om at faae en Bane anlagt fra Tønder Nord paa, og, hvis man kan lægge nogen Vægt paa de Beretninger, man læser i de offentlige Blade, synes det mig, at de ogsaa bekræfte denne min Anskuelse, idet en udgaaet Dpforsdring fra den Mand, der har stillet sig i Epidfen for dette Foretagende, til Beboerne i den paagjældende Egn om inden ganske kort Tid at erklære sig, om de ville udrede Pengebidrag, og om de ville afstaae Grunde til Jernbanens Anlæg uden Vederlag, synes at tale for, at der ikke er megen Sandsynlighed for, at Banen bliver bygget. Denne Dpforsdring er snarere at betragte som en Afslutning af hele det paatænkte Foretagende for Diebliffet. Skulde imod Forventning, imod hvad man nu kan antage, en Bane komme istand Syd fra, vil det jo altid være den danske Regjerings Opgave at fremkomme for Rigsdagen med Forslag om at bringe Esbjerg Havn i umiddelbar Forbindelse med denne Bane. Jeg troer, at i saa Tilfælde vil Esbjerg Havn vinde en ikke ubetydelig Trafik. At en Sidebane til Ribe ikke skulde tilføre Esbjerg Havn nogen Trafik, troer jeg ikke man kan sige. Evertimod, der vil vistnok, om ikke fra selve Ribe, saa dog fra det Syd for Ribe liggende, tæt befolkede og temmelig velhavende District blive tilført Tverbanen og Esbjerg Havn ikke Ubetydeligt. Men Spørgsmaalet bliver da, om denne Forøgelse af Traffiken vil svare til den Udgift, som Anlægget af Sidebanen til Ribe vil medføre. Det, som jeg troer især har bevæget Beboerne i denne Egn, og navnlig Indbyggerne i Ribe, til saa ivrigt at ønske Banen ført om ad Gredsted Bro istedetfor over Gjording, er, som det af den ærede Landsstingsmand blev udtalt, den Omstændighed, at den Station, som vilde blive anlagt ved Gredsted, vilde komme til at ligge indenfor Ribes Beflyttelsesbelte, og Ribe saaledes ikke vilde være udsat for den Fare, som den formener at blive udsat for,

naar den nærmeste Station bliver ved Bramminge, som ligger i lidt over 2 Miles Afstand fra Ribe. Men det forekommer mig, at dette Hensyn kan ikke faae nogen overordentlig stor Vægt ved Afgjørelsen af, hvilken Linie man skal vælge. Jeg troer, at, som Forholdene ere ved Esbjerg Havn, vil der ikke der opstaae nogen større Handelsplads eller nogen Kjøbstad. Det vil blive en Exporthavn, som ved Siden af den gjennemgaaende Trafik fra Verne og fra det østlige Sylland trækker de Varer, der skulle udføres igennem den, fra de nærmestliggende Handelspladser og Kjøbstæder, og saaledes vil Hovedhandelen i det nærmeste Opland omkring Esbjerg tilfalde de nærmest liggende Kjøbstæder, Varde og Ribe. At der skulde kunne opstaae enkelte Landhandeler ved Bramminge Station, skal jeg ganske vist ikke benægte; men jeg tør antage, at for en stor Deel vil det ligge i Ribe Kjøbmænds egne Hænder at bemægtige sig denne Handel, og jeg troer, at de ville kunne drive den ved Filialer i Bramminge uden selv at forlade Ribe Kjøbstad. Det har, som jeg har tilladt mig at udtale i det andet Thing, været gjort til Gjenstand for en meget noagtig Undersøgelse og Prøvelse i Regjeringen, hvilken Linie man burde vælge, og der er blevet taget alt muligt Hensyn saavel til Ribe Kjøbstad som til de tilgrændsende Landdistricter. Desuagtet er man kommen til det Resultat at foretrække den Linie, der er foreslaaet Rigsdagen. Grundene dertil have været af en dobbelt Natur, deels finantsielle og deels militaire. De finantsielle Grunde have mindre Betydning, saasnart man opgiver Spørgsmaalet om at anlægge Sidebanen til Ribe. Jeg skal indrømme, at Forskjellen mellem Gredstedbro og Gjordinglinien bliver ikke overordentlig stor i dette Tilfælde; men, naar man kan føre Linien igennem det Terrain, som den ærede Landsstingsmand selv bekræftede var et af de frugtbareste Strøg i den sydlige Deel af Sylland, uden at fjerne Banen meget langt fra det andet frugtbare District, der er i denne Landsdeel, nemlig Kongeaa-dalen, saa synes det mig, at man gjør Ret i at lægge den der, hvor den er foreslaaet af Regjeringen. Kongeaa dalens Beboere blive,